

Stillinger, vi nu indtage, havde vi faaet bekræftet den Opfattelse, at det er finansielt uforsvarligt og politisk hensigtsløst at udgive saa mange Millioner Kroner til Militærvæsenet, som vi nu udgive. Ja, at det er finansielt uforsvarligt for den danske Stat at udgive, som den har gjort i de sidste Aar, ca. 30 Mill. Kr., $\frac{1}{3}$ af sine Indtægter, til Militærvæsenet samtidig med, at Statens Underskud hvert Aar er meget betydeligt, synes dog ikke at trænge til nogen nærmere Begrundelse. Hvad det andet angaar, har jeg dermed sigtet til, at dette Ministeriums Medlemmer efter dets Tiltrædelse have faaet Vished for, at naar det af en tidligere Regering udspreddes, at Hensyn til Udlandet gjorde en bestemt Ordning af vort Militærvæsen til en tvingende Nødvendighed, eller dog i hvert Fald til en Nødvendighed, saa er denne Opfattelse uden Grundlag. Den Erfaring have vi gjort. Det ærede Medlem spurgte mig, hvad jeg nærmere mente med dette, at de store Kampskibe nu vare saa store, at de ikke kunde sejle gennem vore Farvande. Jeg skal sige det ærede Medlem derom, at jeg paa en given Foranledning i de Uger, jeg fungerede for den nuværende Forsvarsminister, af Marineministeriet har udbedt mig en Redegørelse for, hvorledes det forholdt sig med denne Sag, som havde været debatteret under Valgkampagnen. Og jeg fik da aldeles officielt fastslaaet, at den Opfattelse, som det radikale Venstre havde hævdet under Valgkampagnen, var den rigtige, nemlig, at de nuværende store Kampskibe ikke kunne passere gennem Øresund, fordi Vandet i den søndre Del af Øresund er for lavt dertil, at de store Kampskibe af politiske Grunde, paa Grund af Magtforholdene, ikke kunne tænkes at komme til at passere Lille Bælt, og at Besejlingsforholdene gennem Store Bælt ere saadanne, at Store Bælt vel kan besejles i klart Vejr eller naar Fyrene ere tændte, naar alle Sømærker ere ude, med stor Forsigtighed af de største Kampskibe, Nutiden kender; men det maa være klart for enhver, at denne Forudsætning ikke under Krigsforhold til enhver Tid vil være til Stede.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at vi ville enten en Forandring eller en Ødelæggelse af den i Fjor gennemførte Forsvarsordning. Ja, en Forsvarsordning af den Beskaffenhed som den, der blev gennemført i Fjor, kan efter min Mening ikke ødelægges, for den duer slet ikke. Det er en Forsvarsordning, som blev skabt

ved — jeg ved ikke, om det kan siges, et Lune af en enkelt Mand, eller som Resultatet af de øjeblikkelige Magtforhold her paa Rigsdagen. Og det er en Forsvarsordning, om hvilken dog ingen kan hævde, at det er en tilfredsstillende Ordning af vort Militærvæsen. Det forekommer mig, at naar vi nu leve i en treaarig Periode, i hvilken Statens Underskud mildt angivet bliver en 80 Mill. Kr., saa er der meget, som opfordrer til Sparsommelighed. Og da det er uimodsigelig sandt — det forbyrder mig, at det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) synes at have taget Forargelse deraf, for det er dog en uimodsigelig Sandhed —, at vi i disse Aar udgive $\frac{1}{3}$ af Statens Indtægter til Militærvæsenet, saa overstiger det ganske vore finansielle Kræfter. Og det er efter min Mening ganske urimeligt for en Stat at indrette sig saaledes paa noget Punkt, og derfor ogsaa i militær Henseende, mine Herrer, at den anvender flere Penge, end den har Raad til. Det kan ikke hjælpe noget i denne Henseende at henvise til den nye Formue- og Indtægtsskat og haabe, at den indbringer 3 Mill. Kr. Thi der skal meget mere end 3 Mill. Kr. til for igen at bringe Balance paa vort Budget. Og netop det, at vi nu kun faa 3 Millioner gennem en Formue- og Indkomstskat, viser tydeligt nok, at naar vi forhøje vore Udgifter alt for meget, saa bliver Balancen ikke bragt til Veje ved en Formue- og Indkomstskat. Men saa kommer der en Tid, hvor man enten maa spare — og det ville de Herrer ikke heroppe —, eller ogsaa kommer man, som den ærede Fører for de Frikonservative allerede har bebudet, til de indirekte Skatter, og saa opkræver man ogsaa Skatter i de fattige Hjem.

Naar vi nu have saa stort et Underskud for Staten i disse Aar, saa siger det ærede Medlem (J. Pedersen), at det beror ikke paa den Forhøjelse af Militærudgifterne, som vi have faaet ved de nye Militærlove. Jeg skal dertil sige, at det beror paa den Kendsgerning, at Venstre bestandig har bebudet, at naar vi skulde have en ny Militærordning, skulde den blive væsentlig billigere end den nuværende, og ud fra den Opfattelse, at saaledes vilde det ske, medvirkedes der fra Folketingets Fler-tals Side til Regeringens Førelse, i alt Fald til 1905. Og nu er man kommen ind paa en Politik, hvor den sidste Forudsætning om Nedgang paa det militære Omraade er svigtet, hvor man har forhøjet Udgifterne baade paa de civile og militære Omraader,